

ת"פ 70855/11/21 - מדינת ישראל נגד מחמוד אבו חומוס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 70855-11-21 מדינת ישראל נ' אבו
חומוס(עציר)

בפני
בעניין: כבוד הנשיא שמואל הרבסט
המאשימה

מדינת ישראל
באמצעות ענף תביעות - משטרת ישראל מחוז
ירושלים

מחמוד אבו חומוס (עציר)
באמצעות ב"כ עוה"ד ר. סואעד

נגד
הנאשם

גזר דין

האישומים והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום בתיק העיקרי וכן צירף את ת"פ 45268-12-20, הודה והורשע גם בעבירות המיוחסות לו שם, הכל במסגרת הסדר טיעון.

בתיק העיקרי הורשע הנאשם בעבירות של גניבת רכב לפי סעיף 413ב(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם ונהיגה בפסילה לפי סעיפים 10(א) ו-67 לפקודת התעבורה[נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**").

כתב האישום אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון מתאר כי ביום 23.11.21 בסמוך לשעה 2:00 ברחוב לייב יפה בירושלים, הגיע הנאשם למקום כאשר הוא מצויד במפתח משוכפל לכלי רכב מסוג "מאזדה", מברג, מלקחיים מברזל ומכשיר לעקיפת מערכת ההתנעה של רכב (להלן: "**מחשב הרכב**").

בשלב זה, ניגש הנאשם לרכב מסוג "מאזדה 6" השייך לגב' טוקטלי, אשר חנה במקום, ניפץ את שמשת החלון הימני האחורי, נכנס לתוך הרכב, פירק את קופסת הנתיכים, הניע את הרכב באמצעות מחשב הרכב והמפתח המשוכפל ונמלט מהמקום לכיוון מעבר רחל - מחסום 300. בהגיעו למעבר רחל הבחין הנאשם בחסימה משטרתית הכוללת דוקרני כביש, ביצע פניית פרסה תוך שהוא עולה על הדוקרנים עם שני צמיגיו הקדמיים והצמיג הימני האחורי ונמלט מהמקום רגלית עד שנתפס בסמוך לרכב. באותן נסיבות נהג הנאשם ברכב מבלי שהוציא רישיון נהיגה, וכן כאשר הוא פסול לנהיגה מיום 7.7.21 בעקבות פסילה אשר הוטלה עליו בתיק בית משפט השלום לתעבורה בירושלים 4046-6021.

בתיק המצורף הורשע הנאשם בשתי עבירות של גניבת רכב ועבירה של קשירת קשר, לאחר שביום 9.12.20, יצר קשר עם אברהמים מרעי וקבע איתו כי בשעות הלילה של אותו היום יצאו לגנוב כלי רכב מסוג "מאזדה" מהעיר בית שמש.

בהמשך, יצר הנאשם קשר עם הנאשם 2 בכתב האישום ועם עיסא צלאח שהנו תושב יהודה ושומרון וללא אישורי כניסה לישראל, וקבע הם כי יצטרפו אליו לגניבת רכבים באותו הלילה.

בהמשך, בשעות הלילה המאוחרות, הגיע הנאשם בסמוך לבית החולים הדסה הר הצופים, כאשר הוא מצויד בשני מפתחות משוכפלים לכלי רכב מסוג מאזדה, מברג ומחשב רכב.

בהמשך, בשעה 2:00, פגש הנאשם את הנאשם 2 ואת עיסא והתקשר למרעי וביקש שיגיע לקחתם. זמן קצר לאחר מכן הגיע מרעי למקום, הנאשם התיישב לצדו, ויחדיו נסעו כולם לבית שמש.

עם הגעתם לעיר, עצר מרעי את הרכב ברחוב הגלעד והנאשמים ומרעי יצאו מהרכב ויחד גנבו שני כלי רכב תוך גרימת נזקים, ניפוץ שמשות, פירוק קופסת נתיכים והנעת הרכב באמצעות מחשב הרכב והמפתח המשוכפל.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש, ולכן נערך תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם והצדדים טענו את טיעוניהם לעונש.

תסקיר שירות המבחן

מן התסקיר עולה כי הנאשם רווק בן 22 שנים. טרם מעצרו במסגרת הליכים אלה, עבד בתחום השיפוצים והתגורר בבית אחיו בשכונת עיסאווייה בירושלים.

הנאשם הוא בן הזקונים במשפחה בת חמישה ילדים. הוריו התגרשו כאשר היה בן 10 ולכל אחד מהם שני ילדים נוספים מנישואים שניים. לאחר הגירושין, הנאשם התגורר אצל אמו ולאחר מכן אצל אביו. בסמוך לאחר הגירושין, הוצאו ילדי המשפחה למסגרות חוץ ביתיות. בגיל 17 הנאשם עזב את הפנימייה שהתגורר והחל לעבוד בתחום השיפוצים, היה ללא מקום מגורים קבוע ועבר בין בתי הוריו לקרובי משפחה.

בהמשך עבד כסדרן ברשת מזון ולאחר מכן בחברת ה"גיוון", אך לדבריו לאור העובדה שלא ידע קרוא וכתוב, פוטר. מכאן ואילך, התקשה להתמיד במקומות עבודה לאורך זמן.

הנאשם תיאר כי מצבו הכלכלי אינו טוב ולחובתו חובות רבים מול הביטוח הלאומי וקנסות בגין עבירות תנועה. הוא שלל שימוש בחומרים משני תודעה.

ביחס לעבירות המיוחסות לו, הנאשם צמצם את מעורבותו והתקשה בלקיחת אחריות למעשיו ולדרכי התנהלותו ונטה להשליך את מרבית האחריות על אדם נוסף שהיה קשור למעשה.

הנאשם מסר כי ברקע למעשיו, צורך הישרדותי וכלכלי והרצון להצליח להתנהל ולספק את צרכיו הבסיסיים. הוא התלבט כאשר הוצע לו לבצע את העבירות, אך נכנס ללחץ שהופעל עליו לאור מצבו.

לצד זאת, הנאשם ביטא קושי בשהותו במעצר וביטא רצון להמשיך אורח חיים מתפקד ונורמטיבי. הוא היה ער לצורך

בסיוע, אך התקשה למקד את צרכיו הטיפולים.

שירות המבחן דיווח כי באוקטובר האחרון הנאשם שוחרר ממאסר והופנה למרכז יום "בית שושן", במסגרת תוכנית שיקום בקהילה בפיקוח הרשות לשיקום האסיר תחת היחידה למאסרים קצרים.

מדיווח גורמי הטיפול עולה כי בימים שלאחר שחרורו ממאסר, התגלה כי אין לנאשם מקום לשהות בו, והוא שולב במסלול הלינה במרכז היום. בתחילה שיתף פעולה עם גורמי הטיפול והשתלב צורה חיובית והוא התעתד להתגורר לעבור בבית אמו, אולם לקראת סוף תקופת השהות במסלול הלינה, התנהג בצורה שלילית הכוללת חוסר כבוד כלפי הצוות, התנגדות וויכוח עם מטופל אחר שכלל התנהגות תוקפנית. לאחר שבועיים במסלול הלינה עבר לבית אמו והשתלב במסלול היום.

ממרכז היום בית שושן, דווח כי השתלבותו של הנאשם לא הייתה חיובית דיה ולצד הגעה סדירה למסגרת, התאפיינה בחוסר כבוד כלפי המסגרת והתנהגות מזלזלת כלפי הטיפול המוצע בו. כמו כן, במהלך התקופה, לא הצליח להתמיד בתעסוקה, דבר המהווה תנאי לתכנית שיקומו.

עם זאת, לצד ההתנהגויות השליליות הוחלט במרכז היום לבקש הארכה מוועדת השחרורים של תקופת הפיקוח ולתת לו הזדמנות נוספת לשיקום, לאור התנצלותו ולקיימת אחריות על התנהגותו במרכז היום.

הנאשם לא הגיע לדיון אשר התקיים בנוגע להארכת תקופת הפיקוח בעניינו, גם לאחר שניתנה לו הזדמנות נוספת לכך, ולבסוף תקופת הפיקוח הופקעה.

שירות המבחן התרשם כי על רקע נסיבות חייו, הנאשם מוצא מענה בהתחברות שולית ומתקשה להעמיק במוקדי קושי בחייו. החזרה על עבירות, אשר חלקן בוצעו במקביל להליך פלילי אחר, מלמדת על נטייה להתנהגות אימפולסיבית, קושי בציות והיענות לגבולות החוק.

ההליכים המשפטיים הקודמים שהוטלו עליו לא הרתיעו אותו והוא התקשה להיעזר בהליך טיפולי בו שולב באמצעות הרשות לשיקום האסיר.

עם זאת, שירות המבחן התרשם כי המעצר מהווה גורם מרתיע ומציב גבול להתנהגותו והוא הכיר באופן מסוים בעבירות שביצע וגילה תובנה מסוימת לחלקי הבעייתיים המהווים את הרקע לביצוע מעשיו.

לאור כל האמור בתסקיר, נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והמליץ על ענישה מציבת גבול לצד עונש מותנה ופיצוי למתלוננת. עוד הומלץ על שילוב הנאשם בטיפול במסגרת שב"ס, אשר יהווה הכנה וחיזוק לקראת חזרתו לקהילה.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם פגע במעשיו בערכים של שלום וביטחון הציבור ופגיעה ברכושו.

לשיטתה, **מתחם הענישה בתיק העיקרי נע בין 12 ל-24 חודשים וענישה נלווית ואילו בתיק המצורף נע המתחם בין 20 ל-40 חודשים**, תוך שהפנתה לפסיקה מתאימה בבית המשפט העליון.

עמוד 3

המאשימה טענה כי תסקיר שירות המבחן מלמד שהטיפול שהנאשם השתתף בו לא צלח, הוא מצמצם מאחריותו ומתנהג באופן מניפולטיבי.

עוד הדגישה המאשימה כי הנאשם היה בדרכו להוציא את הרכב מישראל לאזור ובשים לב גם לעברו הפלילי והתעבורתי והתנהגותו בטיפול, יש למקמו **בשליש האמצעי התחתון** של המתחם ולגזור עליו **16** חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס, פיצוי למתלוננת ע"ת 17, התחייבות, פסילה ופסילה על תנאי.

בתיק הנוסף ביקשה המאשימה למקמו **בחלק האמצעי תחתון** של המתחם ולהטיל עליו **24** חודשי מאסר במצטבר לתיק הנוסף, מאסר על תנאי וקנס.

ב"כ הנאשם טען לעומת זאת, כי יש לקבוע מתחם אחד בשני כתבי האישום, שכן מדובר בעבירות מאותו סוג ואותה התנהגות.

לשיטתו, מאחר שבסופו של יום הרכב נתפס ורמת הפגיעה בערך החברתי אינה מהגבוהות והעבירה לא בוצעה בתחום, מדובר בעבירות שבוצעו ברף הנמוך, ולכן **רמת הענישה מתחילה בצו שירות לתועלת הציבור ועד למספר חודשי מאסר**.

הסנגור הדגיש כי השותף שצירף תיק נוסף נידון לשל"צ בהיקף של 400 שעות ויש לגזור את דינו של הנאשם כאן בהתאם לעקרון האחידות בענישה, לכל הפחות לתיק שצורף.

עוד טען כי הנאשם ללא עבר פלילי, הודה וקיבל אחריות ולא ניהל את התיק ולכן יש למקמו **בתחתית המתחם**, תוך שהפנה לתסקירי מעצר שמהם עלה כי הנאשם עשה ניסיון כן להשתלבות בהליך השיקומי, אך היו מהמרות בדרך והוא לא צלח. ההליך הטיפולי הלא קצר עונה על הדרישה לפוטנציאל שיקומי המצדיק חריגה ממתחם הענישה ולכל הפחות הצבתו בתחתית המתחם.

לפיכך, לשיטת הסנגור, יש להסתפק בתקופת מעצרו עד כה.

הנאשם בדברו האחרון אמר שזו פעם אחרונה שהוא עושה טעות כזו ובכוונתו להשתנות.

דין והכרעה

שני כתבי האישום מייחסים לנאשם עבירות הקשורות לרכב- עבירות רכוש בקשר לרכב, בהן מוגן הערך החברתי של שמירה על קניינו של הציבור ואלה כידוע, היו למכת מדינה. על הערכים המוגנים בעבירות אלה והצורך בענישה מרתיעה, עמד בית המשפט העליון בע"פ 7163/13 **כסוואני נ' מדינת ישראל** וקבע:

"עבירה של גניבת רכב היא עבירה חמורה, ולצידה עונש מקסימלי של 7 שנות מאסר. היא פוגעת בקניין, בפרטיות ובתחושת הבטחון של המשתמשים ברכב במובן הצר, ומסבה נזק כלכלי במובן הרחב בשל העלאת פרמיות הביטוח בגין ריבוי גניבות כלי רכב. . . . בית המשפט העליון עמד זה מכבר על הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה במקרים אלו (ראו למשל: ע"פ 5724/95 אבו דחל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.5.1996)."

בנוסף הורשע הנאשם בעבירות תעבורה אשר פוגעות בביטחון הציבור, מסכנות את כלל המשתמשים בדרך ותוצאותיהן במקרים רבים, הן קיפוח חיים, ומכאן חומרתן הרבה.

על אף שמדובר בעבירות דומות בשני כתבי האישום, מדובר בשני מקרים שונים ונפרדים- הן בנסיבות ביצוע העבירות, הן במקום התרחשותן ובנוסף יש ביניהן פער זמן של כשנה, ולא קיים ביניהם קשר הדוק. משום כך, לכל אחד מכתבי האישום אקבע מתחם עונש נפרד.

נסיבות ביצוע העבירות בכתב האישום בתיק העיקרי מלמדות על עבירות מתוכננות היטב ומראש. הנאשם הצטייד מבעוד מועד במפתח משוכפל לכלי רכב מהסוג שאותו ביקש לגנוב, מלקחיים מברזל ומחשב רכב. הוא הגיע למקום באישון ליל, כאשר הרחוב ריק מאדם והחל במלאכתו - גניבת הרכב. הנאשם גרם לרכב נזק במטרה לגנוב אותו. הוא ניפץ את שמשו, פירק את קופסת הנתיכים ואז הניע אותו באמצעות מחשב הרכב והמפתח המשוכפל.

בכך לא תם האירוע, וכאשר הנאשם הגיע למחסום משטרה, ניסה להמלט, תוך שביצע פניית פרסה ועלה על הדוקרנים שהוצבו במקום.

כל זאת עשה הנאשם תוך שהוא נוהג ברכב, מבלי שהוציא רישיון נהיגה מעולם ואף לאחר שנפסל מנהיגה בתיק תעבורה קודם.

הנאשם גילה באירוע זה כי הוא בז לקניינו של האחר והוא פעל נמרצות כדי לגנוב את הרכב, מבלי שחס על רכושה של בעלת הרכב. בנהיגתו הבלתי מורשית, תוך שימוש ברכב בעת פסילה, ביצוע סיבוב הפרסה על גבי דוקרנים שהוצבו במחסום- יצר סכנה של ממש למשתמשי הדרך וודאי שגם לכוחות הבטחון אשר הפעילו את המחסום, ולמרבה המזל לא פגע בשלומם ובביטחונם.

מכאן, שפוטנציאל הנזק והפגיעה הגלומים במעשיו היו גבוהים ביותר, וכך גם חומרת העבירות.

בהתחשב בכל זאת, ותוך התחשבות בענישה הנוהגת בפסיקה הרי **שמתחם העונש ההולם את העבירות באישום זה נע בין 10 ל-20 חודשי מאסר, נוסף לעונשים נלווים.**

העבירות המתוארות בתיק המצורף דומות במהותן לעבירות שבוצעו בתיק העיקרי, אלא שכאן חומרתן רבה יותר, והיא נובעת מכך שכאן חזר הנאשם על העבירות פעמיים- כאשר גנב שני רכבים, וזאת תוך שחבר לצורך ביצוען לשלושה אחרים, אחד מהם תושב האזור.

הנאשם קשר עם האחרים קשר ובמהלך כיומיים הם חברו והתכונו לגניבת הרכב- גם כאן הנאשם הצטייד מראש בכלי פריצה מתוחכמים, מחשב רכב ועוד והוא גנב את הרכבים תוך גרימת נזקים- שבירת שמשות ועוד.

שוב הוכיח הנאשם כי אינו מכבד את קניינו של הציבור, את פרטיותו ואת בטחונו.

אשר לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות בכתב אישום זה, הרי שהנאשם הוא המבצע הדומיננטי של העבירות. הנאשם הוא אשר יצר את הקשר עם אדם נוסף, אשר עמו קבע ותכנן להיפגש כדי לגנוב את הרכבים. הוא יצר את הקשר גם עם הנאשם האחר, ורק לאחר שהצטייד מבעוד מועד בכלי הפריצה שכללו מפתחות משוכפלים, מברג ומחשב רכב,

פגש את הנאשם האחר.

מכאן, שחלקו בביצוע העבירות גדול יותר מחלקו של הנאשם האחר, ולכן יהיה גם שוני במתחם העונש ההולם ובעונש שייגזר עליו, לעומת הנאשם האחר. עוד אקדים את המאוחר ואציין, כי גם נסיבותיו האישיות של הנאשם האחר שונות, ומסבירות את העונש שנגזר עליו, בדמות צו מבחן ושל"צ.

בהתחשב בחזרה על העבירות, בקשירת הקשר, בתחכום והתכנון המוקדם, הרי **שמתחם העונש ההולם נע במקרה זה בין 14 ל-28 חודשי מאסר, נוסף לעונשים נלווים.**

העונש המתאים לנאשם

הנאשם שלפניי, צעיר בן 22 שנים.

לזכות הנאשם שקלתי את הודאתו בביצוע העבירות, המשקפת קבלת אחריות ורצון לסיים את הפרק הפלילי בחייו, כפי שעולה גם מצירוף התיק הנוסף.

בהתחשב בגילו הצעיר של הנאשם, אין ספק שעונש מאסר יפגע בו, באפשרותו לחיות חיים נורמטיביים של שגרה, על תחומי החיים השונים.

עם זאת, לא מדובר במאסר ראשון שייגזר על הנאשם ולמרבה הצער, גם לא בעבירות ראשונות שהנאשם מורשע בהן.

לחובת הנאשם שתי הרשעות: האחת משנת 2021, בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והתחזות לאדם אחר כדי להונות, עליהן נידון בבית המשפט לתעבורה וריצה מאסר למשך ארבעה וחצי חודשים והוטל עליו מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים. השנייה, משנת 2018, אז הורשע בעבירה של החזקת סכין/אגרופן ונידון למאסר מותנה וקנס.

בנוסף, גיליון רישומו התעבורתי מעלה, כי הוא הורשע בארבע עבירות תעבורה שכללו נהיגה ברכב שניתנה עליו הודעת אי שימוש, פקיעת רישיון רכב נהיגה ללא רישיון נהיגה, בעקבותיהם ריצה תקופת מאסר של ארבע וחצי חודשים, הופעלו נגדו מאסרים מותנים ורישיונו נפסל.

עברו של הנאשם מוכיח כי הנאשם אינו מכבד את גבולות החוק. פעם אחר פעם הוא מבצע עבירות אשר מסכנות את הציבור - הן בעבירות אלימות, הן בעבירות כלפי שוטרים והן בעבירות תעבורה חמורות.

עונשי המאסר שהנאשם ריצה לא הביאו לתובנות הנדרשות, והנאשם שם לבצע את העבירות כאן, לאחר ריצוי המאסרים.

לנאשם ניתנה הזדמנות להליך שיקומי, לאחר שחרורו ממאסר, אך הוא לא השכיל לנצל הזדמנות זו, וההליך השיקומי לא צלח. גורמי הטיפול דיווח על יחס עוין מצדו ולמעשה - כשלונם של הטיפול. משכך, לא מדובר בנאשם אשר השתקם או שקיים לגביו כיום סיכוי של ממש לשיקום, ולכן לא מדובר באחד המקרים המתאימים לסטייה ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום.

מאידך, לקולה התחשבתי בכך שהנאשם היה עצור במשך מספר חודשים במסגרת ההליכים כאן, וכן נתתי דעתי לנסיבות

חיי המורכבות- אשר למעשה הותירו את הנאשם בגיל צעיר, ללא תמיכה של ממש, ללא יד מכוונת ועקבית, וכך מצא עצמו הנאשם חובר לחברה שולית והגיע למצב מצער זה, בו הוא לא מנהל חיים של שגרה תקינה, אלא פוגע בו ובאחרים.

כל אלו, יש בהם כדי למקם את הנאשם בחלקם המרכזי של מתחמי הענישה אשר צוינו לעיל, כאשר נוכח גילו הצעיר, יש מקום לחפיפה מסוימת ביניהם.

סוף דבר

סיכומי של דבר, לנוכח כל האמור כאן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 19 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו בכל התיקים אשר צורפו.
2. 5 חודשי מאסר אשר אותם הנאשם לא ירצה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל אחת מהעבירות שבהן הורשע כאן.
3. קנס בסך 3,000 ₪ אשר ישולם עד יום 20.7.24. ככל שלא ישולם הקנס - ירצה הנאשם 45 ימי מאסר תמורתו.
4. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 17, בסך של 1,000 ₪. הפיצוי ישולם בקופת בית המשפט עד ליום 1.11.2023.
5. פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה וזאת למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר. הפסילה תמנה החל מיום שחרורו ממאסרו.
6. הנאשם יתחייב בסך 6,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת רכוש, וזאת במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסרו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ה' חשוון תשפ"ג, 30 אוקטובר 2022, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.